

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.216/2022. számú ügyben Szegeden, 2022. szeptember 8. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a 15. sorszámú

v é g z é s t:

A pénzmosás bűntette miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a *Szegedi Törvényszék* 2021. november 3. napján kihirdetett *6.B.166/2020/117.* számú ítéletének Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottakra vonatkozó részét

helybenhagyja

azzal, hogy a Btk. 373.§ (2) bekezdés b) pont bc) alpont jogszabályi megjelölése helyesen: Btk. 373.§ (2) bekezdés bc) *pont.*

Terhelt6 VI. rendű vádlottat 1 (Egy) év szabadságvesztésre ítéltnek tekinti.

Az elsőfokú eljárás során felmerült 4.671 (Négyezer-hatszázhetvenegy) Ft bűnügyi költséget Terhelt2 II. rendű vádlottnak önállóan kell megfizetnie.

Kötelezi Terhelt2 II. rendű vádlottat 14.400,- (tizennégyezer-négyszáz) forint, illetve Terhelt5 V. rendű vádlottat 14.400,- (tizennégyezer-négyszáz) forint másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére az államnak, a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Megállapítja, hogy a Terhelt4 IV. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak vonatkozásában a másodfokú eljárás során felmerült 28.800,- (huszonnyolcezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a külföldön ismert helyen tartózkodó Terhelt1 I. r. vádlott távollétében lefolytatott eljárás során Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 7 rb. bűnsegédként – egy esetben kísérltként – elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, 1 esetben (3) bekezdés b) pont, 2 esetben (4) bekezdés b) pont, 4 esetben (5) bekezdés b) pont]. Ezért Terhelt1 I. r. vádlottat – halmazati büntetésül – 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 4 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy az I. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az I. r. vádlottal szemben 2.545.361.-Ft erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[2] Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 184 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, 182 esetben (3) bekezdés b) pont, 1 esetben (4) bekezdés b) pont, 1 esetben (6) bekezdés b) pont]. Ezért – halmazati büntetésül – 3 év szabadságvesztésre és 5 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a II. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a II. r. vádlott által 2020. február 23. napjától 2021. június 23. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt. A II. r. vádlottal szemben 231.065.-Ft erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[3] Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 123 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, 122 esetben (3) bekezdés b) pont, 1 esetben (4) bekezdés b) pont]. Ezért – halmazati büntetésül – 2 év szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést - a végrehajtás elrendelése esetén – börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a III. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe – a végrehajtás elrendelése esetére – beszámítani rendelte az általa 2018. augusztus 15. napjától 2019. február 13. napjáig előzetes fogva tartásban, 2019. február 14. napjától 2019. május 13. napjáig a lakcíme szerinti ingatlan területére elrendelt bűnügyi felügyeletben töltött időt akként, hogy egynapi szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[4] A külföldön ismert helyen tartózkodó Terhelt4 IV. r. vádlott távollétében lefolytatott eljárás alapján a IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 60 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (3) bekezdés b) pont]. Ezért őt – halmazati büntetésül – 1 év 8 hónap szabadságvesztésre és 2 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte, amelynek végrehajtását 3 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést – végrehajtása elrendelése esetén – börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a IV. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A IV. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe – a végrehajtás elrendelése esetére – beszámítani rendelte az általa 2018. május 15. napjától 2019. május 15. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt. A IV. r. vádlottal szemben 31.140.-Ft erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[5] A külföldön ismert helyen tartózkodó terhelt 5 V. r. vádlott távollétében lefolytatott eljárás alapján terhelt 5 V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 46 rb. bűnsegédként elkövetett csalás bűntettében [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, 45 esetben (3) bekezdés b) pont, 1 esetben (4) bekezdés b) pont]. Ezért őt – halmazati büntetésül – 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 2 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést – a végrehajtás elrendelése esetén – börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy az V. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az V. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe – a végrehajtás elrendelése esetére – beszámítani rendelte az általa 2018. szeptember 26. napjától 2019. június 26. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt. Az V. r. vádlottal szemben 46.837.-Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

[6] A külföldön ismert helyen tartózkodó Terhelt6 VI. r. vádlott távollétében lefolytatott eljárás alapján Terhelt6 VI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 17 rb. bűnsegédként elkövetett csalás bűntettében [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (3) bekezdés b) pont]. Ezért a VI. r. vádlottat – halmazati büntetésül – 1 szabadságvesztésre és 2 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést – végrehajtása elrendelése esetén – börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a VI. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A VI. r. vádlottal szemben 31.225.-Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

[7] Kötelezte a vádlottakat az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség egyetemleges és külön-külön történő megfizetésére, többek között akként, hogy Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt2 II. r. vádlott egyetemlegesen 4.671.-Ft bűnügyi költséget kötelesek megfizetni.

[8] Az elsőfokú ítélettel szemben fellebbezést jelentett be:

- az ügyészség valamennyi vádlott terhére a vádirattal egyező tényállás, illetve minősítés megállapítása, a kiszabott szabadságvesztések tartamának súlyosítása, Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottak esetén a szabadságvesztések végrehajtása felfüggesztésének mellőzése, a kiszabott mellékbüntetések hosszabb tartamban történő megállapítása érdekében,
- Terhelt1 I. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés,
- Terhelt2 II. r. vádlott védője felmentés,
- Terhelt3 III. r. vádlott enyhítés,
- a III. r. vádlott védője a szabadságvesztés és a próbaidő tartamának enyhítése, illetve
- Terhelt5 V. r. vádlott védője a szabadságvesztés és a próbaidő tartamának enyhítése céljából.

[9] A Csongrád-Csanád Megyei Főügyészség a fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet tényállása részben megalapozatlan, mivel az Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott magatartásai kapcsán az ügyiratok tartalmával ellentétes. A törvényszék elmulasztotta az ügy összes körülményeinek figyelembevételét valamennyi vádlott tudattartalmának és magatartásának megítélésénél, ezért cselekményük minősítésével összefüggésben téves jogi következtetésre jutott. A lefolytatott bizonyítási eljárás során nem merült fel adat arra, hogy a vádlottak tisztában lettek volna a csalási cselekményeket megvalósító elkövetők kilétével, a bűncselekmények elkövetésére irányuló szándékukkal, illetve a bűncselekmények pontos elkövetési körülményeivel. Arra sem merült fel adat, hogy a vádlottak kifejezetten az ezen bűncselekmények elkövetése érdekében bocsátották

rendelkezésre számladataikat, illetve működtek közre a bankszámlák megnyitásában. Ezért téves az az elsőfokú bíróság által képviselt álláspont, hogy a vádlottak a bankszámlák számának és egyéb dokumentációjának rendelkezésre bocsátásával segítséget nyújtottak az alapcselekmények elkövetői részére a csalások megvalósításához. Álláspontja szerint tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a vádlottak cselekvősege nem lépett ki az alapbűncselekmények köréből és így az nem utólagos bűnkapcsolati formaként értékelhető pénzmosásként, hanem – az alapcselekmények minősítéséhez igazodóan – a csaláshoz nyújtott bűnsegédi bűnrészességnak minősül, ugyanis a csalási cselekmények a szóban forgó bankszámlák nélkül nem valósulhattak volna meg oly módon, ahogyan megtörténtek.

[10] A Csongrád-Csanád Megyei Főügyészség érvelése szerint ahhoz, hogy a vádlottak terhére megállapítható legyen a csaláshoz nyújtott bűnsegély, alanyi oldalról azt kellett volna bizonyítani, hogy valamennyi vádlott tudott arról, hogy a számla nyitása valójában az alapbűncselekmény feltétele, vagyis az általa nyitott bankszámla adatainak felhasználásával kerül sor az alapbűncselekmény elkövetésére. A rendelkezésre álló bizonyítékokból ugyanakkor nem lehetett arra következtetni, hogy a vádlottak a saját cselekvőségük kifejtésekor tisztában lettek volna az alapcselekmény bármely részletével, így tudatuk sem terjedhetett ki arra, hogy mely, illetve milyen alapcselekmények elkövetéséhez nyújtanak segítséget. E körben hivatkozott a Legfőbb Ügyészség, a Kúria és az OBH által kijelölt szakértői munkacsoportnak a pénzmosás megállapíthatóságával összefüggésben 2016. évben kiadott joggyakorlatot orientáló iránymutatására és a Szegedi Ítéltábla több határozatára is. Utalt arra is, hogy a pénzmosás mint járulékos bűncselekmény megállapításához elegendő, ha az elkövetőben a dolog büntetendő cselekményből való származása a körülmények alapján felmerült, vagy fel kellett, hogy merüljön, és az elkövetési magatartást, a dolog megszerzését ebbe belenyugodva követte el.

[11] A vádlottak büntetésének súlyosítására irányuló fellebbezését többek között azzal indokolta, hogy a törvényszék nem értékelte kellő súllyal azt, hogy a szerb állampolgárságú vádlottak nemzetközi egyezmények által is tiltott bűncselekményeket elkövetni érkeztek Magyarországra, és a hazai pénzintézeti rendszer kihasználásával elkövetett cselekményük a magyar bankok működésébe vetett bizalmat is csorbítja. Nyomatékos súlyosító körülményként indítványozta figyelembe venni, hogy a vádlottak határokon átnyúló, nemzetközi jellegű bűncselekményt követtek el.

[12] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.58/2020/17. számú indítványában az ügyészségi fellebbezést annak indokolásával egyezően azzal a módosítással tartotta fenn, hogy abból Terhelt1 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottaknak az elsőfokú ítélettel megállapított tényállástól eltérő cselekvőségével – a vádlott társak számlanyitásra való rábírásával és kísérésével – kapcsolatban kifejtetteket mellőzte.

[13] A védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában indítványozta a szerb anyakönyvi adatok beszerzését annak tisztázása érdekében, hogy az I. r. vádlott elhunyt-e, mivel a részére megküldött ügydöntő határozat ezzel a postai jelzéssel érkezett vissza és a halál tényének igazolása esetére az elsőfokú ítélet I. r. vádlottra vonatkozó részének a vagyoneklobzásra vonatkozó rendelkezés kivételével való hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését indítványozta.

[14] A főügyészség fellebbezésének indokolásában kifejtett álláspontot fenntartotta arra vonatkozóan, hogy az elsőfokú ítélet tényállása részben megalapozatlan, mivel az elsőfokú bíróság helytelen következtetést vont a vádlottak vonatkozásában a tudati tényekre [Be. 592. § (2) bekezdés d) pont]. Erre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján helyes ténybeli következtetés útján az elsőfokú ítélet téves ténybeli következtetésből fakadó részbeni megalapozatlanságát küszöbölje ki akként, hogy a II. tényállásrész [53] és [75] bekezdéseit, a III. tényállásrész [105]-[108]

bekezdéseit, a IV. tényállásrészt [133]-[136] bekezdéseit, valamint az V. tényállásrész [159]-[160] bekezdéseit helyesbítse, azokból mellőzze a vádlottaknak a csalási cselekményekhez kapcsolódó segítségnyújtásával kapcsolatos megállapításokat. Ehelyett a tudati tényekre levont helyes következtetéssel állapítsa meg, hogy az alapcselekmények elkövetési körülményeit nem ismerő váltottak magatartásukkal az alapcselekmények elkövetéséből származó, bűnös eredetű haszon realizálásával működtek közre. Így tévedett a törvényszék, amikor a tudati tényekből a vádlottak tudattartalmára vont jogi következtetéseiben a cselekményeik minősítése körében bűnsegédként elkövetett csalás büntettének értékelte azokat, és abból kiindulva, hogy a csalási alapcselekmények előfeltétele volt a vádlottak által nyitott és a megtévesztő cselekmény során meghatározott bankszámlaszámok ismerete, úgy ítélte meg, hogy a vádlottak büntetőjogi felelősségének megítélése során közömbös, hogy az alapcselekmények elkövetésének részleteit nem ismerték. Hangsúlyozta, hogy a bűnsegédi szándékossághoz az elkövető tudatának át kell fognia az alapcselekmény tényállási elemeit, ahhoz csak annak tudata, hogy valamilyen bűncselekmény elkövetéséhez nyújt segítséget, nem elegendő.

[15] Mivel valamennyi vádlott tudata átfogta, hogy a tényállásban írt bankszámlák megnyitása és az azok használatához szükséges adatok ellenszolgáltatás fejében történő átengedése valójában az általuk ismeretlen személyek által elkövetett ismeretlen, de mindenképpen bűnös cselekményből eredő pénz fogadása, megszerzése érdekében történt, így cselekményeik pénzmosásnak minősülnek.

[16] A vádlottak cselekményeinek indítványozott eltérő minősítésére figyelemmel a bűnösségi körülményekre tett észrevételeket.

[17] Észrevételezte továbbá, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező része Terhelt6 VI. r. vádott vonatkozásában nem tartalmazza a kiszabott szabadságvesztés tartamát, csak azt, hogy „1 (Egy) szabadságvesztés”, amelyre vonatkozóan az eljáró bíró hivatalos feljegyzésben rögzítette, hogy az ügydöntő határozat kihirdetésére akként került sor, hogy a bíróság a VI. r. vádlottat 1 (Egy) év szabadságvesztésre ítélte. Erre figyelemmel az elsőfokú ítélet rendelkező részében, illetve az indokolt ítéletben csak elírás történt a kihirdetett ítéleti rendelkezésekhez képest, így az elsőfokú bíróság nem hiányosan rendelkezett a VI. r. vádlott büntetése tekintetében.

[18] Összességében a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú ítélet fellebbezések folytán felülbírált részének a megváltoztatását indítványozta akként, hogy Terhelt2 II. r. vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntette kísérletének [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont] és 3 rb. fejbujtóként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) pont], Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., valamint Terhelt5 V. r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) pont] minősítse az ítéltábla, amelyet Terhelt3 III. r. vádlott a Btk. 14. § (2) bekezdésében írt bűnsegédként követett el, míg Terhelt6 VI. r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (5) bekezdés] minősítse, a II., III., IV., V. és VI. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, a III. r., IV. r., V. r., valamint VI. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezéseket mellőzze, a II., IV., V., valamint VI. r. vádlottakkal szemben kiszabott kiutasítás tartamát súlyosítsa, Terhelt3 III. r. vádlottat tiltsa el a közügyektől, illetve az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit hagyja helyben.

[19] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezését írásban részletesen indokolta. Álláspontja szerint a II. r. vádlott abban a biztos tudatban nyitotta a bankszámlákat, hogy azok tekintetében rendelkezést csak személyesen ő tehet. Így a magatartása legfeljebb a

számlanyitás célja tekintetében tett valótlan nyilatkozatában merült ki. Ezen kívül a II. r. vádlott a IV., V. és VI. r. vádlottak számlanyításra rábírásakor is abban a tudatban járt el, hogy a számlák felett csak azok tulajdonosai rendelkezhetnek személyesen, így nem merült fel a tudatában az, hogy a bankszámlákat bűncselekményből származó pénzek megszerzéséhez használják fel. Így magatartásuk nem minősülhet pénzmosásnak, mivel ahhoz valamilyen együttműködésre lett volna szükség az alapcselekmény elkövetőjével, valamint tudatában kellett volna lennie, hogy valamilyen büntetendő cselekményből származó vagyonnal kapcsolatos rendelkezést tesz, amelyre azonban adat nem merült fel. Kiemelte, hogy a számlanyítások megelőzték a csalási cselekményeket.

[20] Álláspontja szerint, amennyiben a csaláshoz nyújtott bűnsegédi magatartás megállapítható lenne, a II/A. tényállási pont esetében az bank bankszámlájára az név megrendelő által a dániai megrendelőnek utalt összeget olyan fokú banki gondatlanság mellett lehetett volna jóváírni, amit már egyenes szándékkal elkövetettként kellene értékelni. A számlára utalás megkísérlése – mivel az összeget a számlán nem írták jóvá, hanem visszautalták – álláspontja szerint alkalmatlan kísérletnek tekintendő, így lehetőség van a büntetés korlátlan enyhítésére.

[21] Kifejtette, hogy a 180 rb. csaláshoz nyújtott szándékos segítség megállapítására sincs lehetőség. Amennyiben esetleg felmerült volna a II. r. vádlott tudatában az internetes csalás lehetősége, tudattartalma annak nagyságrendje tekintetében csak kisebb kárt okozó csalásra terjedhetett ki.

[22] Terhelt3 III. r. vádlott védője fellebbezését írásban indokolta, amelynek lényege szerint az elsőfokú bíróság helyes és hiánytalan tényállást állapított meg, a III. r. vádlott cselekményeinek minősítése is törvényes és az elsőfokú bíróság által figyelembe vett enyhítő körülmények túlsúlyára, valamint az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt további időre figyelemmel a III. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének és a végrehajtás felfüggesztése próbaidejének enyhítését, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[23] Terhelt6 VI. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség indítványára előterjesztett észrevételében az elsőfokú ítélet helyes tényállására, minősítésére, törvényes és arányos büntetés kiszabására figyelemmel az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, az ügyészi fellebbezést alaptalannak tartotta, amit részletesen indokolt.

[24] A fellebbezési nyilvános ülésen a II. és III. r. vádlottak védője a fellebbezéseik indokolásában, míg a VI. r. vádlott védője az észrevételében foglaltakat változatlanul fenntartotta, azt azzal egyezően adta elő.

[25] Terhelt4 IV. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen az ügyészség fellebbezését alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a IV. r. vádlott cselekményeit helyesen minősítette, az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrányt is törvényesnek és arányosnak találta, erre figyelemmel az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[26] Terhelt5 V. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen a szabadságvesztés és a próbaidő enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta, amit az elsőfokú bíróság által figyelembe vett enyhítő körülmények nyomatékos értékelése mellett talált indokoltnak. Másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[27] Az ítéltábla a 2022. június 14. napján kelt és 2022. június 28. napján jogerőre emelkedett Bf.II.216/2022/10. sorszámú végzésével Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült és az I. r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség az állam viseli.

[28] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban erre tekintettel a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján a törvényszék ítéletének Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottakra vonatkozó részét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljeskörűen felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan megtartása mellett folytatta le az eljárást.

[29] Az elsőfokú bíróság eleget tett a tényállás felderítési feladatának, és a vád tárgyát képező lényeges releváns tényekre nézve a bizonyítást a szükséges és lehetséges körben felvette. A másodfokú eljárásban bizonyítási indítvány előterjesztésére nem került sor, bizonyítás felvételét az ítéletábra sem találta szükségesnek.

[30] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg. A bizonyítékok értékelése és ennek eredményeként a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata, amelyet az elsőfokú bíróság önállóan, a vád keretei között végez el.

[31] Az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységének csupán az képezi korlátját, hogy ezen tevékenységének iratszerűnek, logikusnak, és minden lényeges releváns bizonyítékra kiterjedőnek kell lennie. A törvényszék bizonyíték értékelő tevékenysége megfelelt ezeknek a kritériumoknak, és az elsőfokú bíróság a szükséges körben és mértékben foglalkozott a bizonyítékokkal. Megfelelő indokát adta annak, hogy a tényállást Terhelt1 II. r. vádlott ténybeli beismerő, de a bűncselekmény elkövetését tagadó, valamint Terhelt3 III. r. vádlott módosított, de végül a bűncselekmény elkövetését beismerő vallomása mellett a IV. és V. r. vádlottnak a főügyészsen az egyezségkötéskor jegyzőkönyvezett vallomásai, a banki ügyintézők, ügyintéző_1, ügyintéző_2, ügyintéző_3, ügyintéző_4, ügyintéző_5, ügyintéző_6, ügyintéző_7, ügyintéző_8, ügyintéző_9, ügyintéző_10, illetve ügyintéző_11 tanúk vallomásai, a külföldi társhatóságok által megküldött és jogsegély keretében beszerzett iratok, a bankszámlák megnyitására vonatkozó és bankforgalmi adatok, feljegyzések és elemzések, valamint a vagyonvisszaszerzési eljárás irataira alapítottnan állapította meg.

[32] A törvényszék bizonyíték értékelő tevékenysége iratszerű és logikus volt. Az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, ezért a II. r. vádlott védőjének a tényállást támadó és felmentésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. Megalapozott tényállás mellett ugyanis nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban.

[33] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállását a tárgyalás anyagát képező ügyiratok egybehangzó adatai alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel mindössze azzal helyesbítette, hogy a [177] bekezdésben rögzítettek, azaz, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a bankszámlanyitásokkal kapcsolatos tevékenységéért és közreműködéséért mindösszesen 740 eurót kapott Terhelt3 III. r. vádlottól (elsőfokú 60. számú jegyzőkönyv 12. oldal 4. bekezdésében rögzített II. r. vádlott vallomása), a tényállás részének tekintette.

[34] Ezen helyesbítés azért vált szükségessé, mert a törvényszék a vagyoneklobzás alkalmazhatóságát és mértékét ezen tény alapján állapította meg, azonban azt nem az elsőfokú ítéleti tényállásban, hanem annak indokolásában jelenítette meg.

[35] Az elsőfokú ítélet II/B. tényállásában a [49] bekezdésben rögzített átutalt összeg helyesen: 58.563.750.-Ft a bank 2016. január 12. napján érvényes amerikai dollár középárfolyama alapján.

[36] Tekintettel arra, hogy az ítéletábra a később kifejtésre kerülők szerint nem osztotta az ügyészség eltérő minősítésre irányuló fellebbezését, a tényállás azzal összefüggő helyesbítésére irányuló indítványát sem tartotta alaposnak.

[37] A fenti helyesbítésekkel együtt a törvényszék által megállapított tényállás megalapozott és a felülbírálat alapját képezte.

[38] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból helyesen következtetett a II., III., IV., V. és VI. r. vádlottak bűnösségére.

[39] Ami a vádlottak cselekményeinek jogi minősítését illeti, osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság és a védők álláspontját, ezzel szemben nem értett egyet a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában kifejtettekkel.

[40] A törvényszék részletesen foglalkozott a jogi minősítés alanyi feltételeinek vizsgálatával. Ennek lényege szerint a vádlottak tudatában az elkövetéskor, vagyis a bankszámlák megnyitásakor, illetve a számlanyitási dokumentáció rendelkezésre bocsátásakor felmerült annak a lehetősége, hogy azokat akár valamilyen vagyoni haszonnal járó bűncselekmény elkövetéséhez fogják felhasználni. Ezt az ügyészség jogi érvelése sem kérdőjelezte meg. Ezen elkövetéskori tudattartalom a szándék eshetőleg voltára utal a II., IV., V., VI. r. vádlottak esetén, akik a megélhetésüket biztosító anyagi ellenszolgáltatás fejében úgy nyitottak számlát a saját nevükre egy külföldi országban, hogy arra egyáltalán nem volt szükségük, és a számlanyitási eljárás során elérhetőségként nem a saját, hanem más személy telefonszámát és általuk nem ismert címet adtak meg, illetve a nevükre szóló számlanyitási dokumentumokat a bankszámlák megnyitását követően azonnal át is adták az általuk csak rövid ideje látásból ismert személynek, Terhelt3 III. r. vádlottnak. Ekkor nyilvánvalóvá vált számukra az, hogy a jövőben nem lesz rálátásuk a nevükre nyitott bankszámlák forgalmára, így azokat akár bűncselekmények elkövetéséhez is felhasználhatják, azaz azokra akár büntetendő cselekményből származó pénzüsszegek is érkezhettek.

[41] Helytállóan utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a tényállás szerint nyitott bankszámlák hiányában a csalási cselekmények nem valósulhattak volna meg oly módon, ahogy megtörténtek. A számlanyitás, illetve a bankszámla rendelkezésre bocsátása, azaz a vádlottak segítségnyújtási magatartása egyrészt a megtévesztéshez szükséges volt, másrészt pedig a bűncselekményt tettesként megvalósító ismeretlen személy ténylegesen így jutott a csalással megszerzett pénz birtokába. Helyesen állapította meg tehát az elsőfokú bíróság - a [310] bekezdésben -, hogy a vádlottak ezen előzetes közreműködése, bűnös segítségnyújtása nem értékelhető utólagos bűnkapcsolati formaként, jelen esetben pénzmosásként. A vádlottak tudattartama kiterjedt arra, hogy az általuk nyitott bankszámlákat a tettesi alapcselekmény előtt (csalás) vagy után (pénzmosás) is felhasználhatják. Figyelemmel arra, hogy az ügyben nem merült fel arra adat, hogy a vádlottak tudatában az merült volna csakis fel, hogy a bűnös segítségnyújtásuk, azaz a számlanyitás és annak dokumentumai rendelkezésre bocsátása csakis utólagos közreműködés lehet, és kizárt, hogy előzetes segítségnyújtás legyen egy valamilyen vagyoni haszonnal járó bűncselekmény, így akár csalás elkövetéséhez, ezért a ténylegesen is előzetes segítségnyújtást megvalósító cselekményük kifejezésekor a szándékuk legalább eshetőlegesen kiterjedt az alapbűncselekmény elkövetéséhez való segítségnyújtásra. A bűnsegédeknek a tettesi bűncselekmény lényegével kell tisztában lenniük, ahhoz kell segítséget nyújtaniuk. Ez pedig minden vagyon elleni bűncselekmény esetén az, hogy valamilyen büntetendő módon vagyoni haszonra akarnak szert tenni az elkövetők. Annak nincs jelentősége, hogy ez milyen módon - így lopással, csalással, sikkasztással stb. -, mikor, hol, milyen eszközzel, milyen összegaszerűsége stb. történik, ezekkel a bűnsegédeknek nem feltétlenül kell tisztában lenniük, mint ahogy ezen bűncselekmények egymáshoz képest is hasonló jellegűnek tekintendők. Az alapbűncselekmény lényegével pedig a vádlottak legalábbis eshetőlegesen tisztában voltak, annak megvalósulásába belenyugodtak.

[42] A Szegedi Ítéltábla több határozatában is arra a megállapításra jutott, hogy azokban az esetekben, amikor a bankszámlaszám és a bankszámla nyitással kapcsolatos dokumentáció rendelkezésre bocsátása úgy történik meg, hogy a terhelték tisztában vannak

azzal, hogy a bankszámlára olyan összegek érkezhettek, amelyek valamilyen vagyoni haszonnal járó bűncselekményből származhatnak, magatartásuk nem valamilyen utólagos bűnkapcsolatnak, így pénzmosásnak minősülnek, hanem az alapcselekményhez kapcsolódnak, azt elősegítőnek és időben megelőzőnek minősülnek (Szegedi Ítéltábla Bf.II.608/2018/12., Bf.II.304/2020/6., Bf.II.353/2019/24., Bf.II.336/2019/7. számú határozatai). Ez a gyakorlat a Kúria Bfv.I.830/2017/16. számú határozatában és a Kúria Bt.III.1447/2018/12. számú határozatának [43]-[46] bekezdéseiben rögzített gyakorlattal is megegyezik.

[43] Megjegyzi az ítéltábla, hogy több határozatában az is kifejtésre került, hogy önmagában egy bankszámla kívülálló személy rendelkezésére bocsátásából még akkor sem lehet feltétlenül a csalás elkövetéséhez nyújtott segítségre kiterjedő tudattartalomra következtetni, ha a számlatulajdonos tud a számlán jóváírt összeg bűnös eredetéről, és amennyiben nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, amelyből arra lehetne következtetni, hogy a vádlott a cselekvőségének a kifejtésekor tisztában lett volna az alapbűncselekmény részleteivel, nincs helye a cselekmény bűnsegédként elkövetett csalás büntettként történő értékelésének, hanem az pénzmosás büntettként minősül (Szegedi Ítéltábla Bf.II.124/2022/16. számú ítélet [14] bekezdés, Bf.I.68/2021/6. [41], [42] bekezdései).

[44] Azon esetekben tehát, amikor a terhelt a saját működő cégük korábban nyitott bankszámlájára utalt pénz megszerzésében vettek részt, a cselekményük pénzmosásként minősült (Szegedi ítéltábla Bf.III.467/2018/11.).

[45] A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a II., III., IV., V. és VI. r. vádlottak cselekményeit helyesen minősítette.

[46] A büntetés kiszabásának felülbírálata során az ítéltábla az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülményeket részben helyesbítette, illetve kiegészítette. Valamennyi vádlott esetén további súlyosító körülményként értékelte az elkövetés határokon átvelő jellegét.

[47] Terhelt2 II. r. vádlott ténybeli, helyesen feltáró jellegű beismerő vallomását (Kúria 56/2007 BK. vélemény II/11. pont) értékelte, míg további enyhítő körülmény a II/B. tényállási pont esetén az alsó értékhatárhoz közeli kárérték (Kúria 56/2007. BK vélemény III.3. pont). Terhelt5 V. r. vádlott esetén további enyhítő körülményként értékelte, hogy beteg húgáról gondoskodik.

[48] Figyelemmel arra, hogy az ítéltábla nem osztotta a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség eltérő minősítésre vonatkozó álláspontját, az ezzel összefüggő bűnösségi körülményekre vonatkozó indítványokat nem tartotta alaposnak. Szemben a fellebbviteli főügyészség indítványával, nem vette figyelembe további súlyosító körülményként a vádlottak terhére rótt bűncselekmény elszaporodottságát, mivel annak nincs tényleges súlya a jelen ügy szempontjából.

[49] A fentiek szerint helyesbített és kiegészített bűnösségi körülmények mellett a másodfokú bíróság álláspontja szerint a törvényszék Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 v. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottakkal szemben törvényes nemű és mértékű büntetéseket alkalmazott, amely a belső arányosítás követelményeinek is megfelel.

[50] Osztotta az ítéltábla azt a törvényszéki álláspontot is, hogy Terhelt2 II. r. vádlott esetében lehetőséget talált az irányadó büntetési tételkeret alsó határánál rövidebb tartamú szabadságvesztés, azaz úgynevezett enyhítő rendelkezés alkalmazására.

[51] Azt is helyesen ítélte meg az elsőfokú bíróság, hogy Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlott esetében szükségtelen a kiszabott szabadságvesztés büntetések tényleges végrehajtása, a büntetési célok érvényesülése a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésével is biztosítható.

[52] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla a kiszabott büntetések súlyosítására, de enyhítésére sem látott lehetőséget.

[53] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesnek bizonyultak azzal, hogy Terhelt2 II. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottakkal szemben helyes volt a vagyonekbotzás alkalmazása, annak azonban a jogszabályi alapját a törvényszék helytelenül határozta meg a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjában.

[54] A Btk. 74. § (1) bekezdés e) pontja alapján ugyanis vagyonekbotzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges, vagy ezt könnyítő feltételek biztosítása végett szolgáltatottak, vagy arra szántak. A jelen ügyben a II., IV., V. és VI. r. vádlottaktól pedig a bankszámlanyitással kapcsolatos tevékenységükért kapott összeg került vagyonekbotzásra.

[55] Az elsőfokú ítélet jogi indokolását az ítéltábla mindössze ezzel helyesbítette.

[56] A fent kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottakra vonatkozó részét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a bűncselekmények megnevezéséről szóló, a Kúria 61. számú BK véleményében írtaknak megfelelően a bűncselekmények jogszabályi megjelölését helyesbítette.

[57] Az elsőfokú ítélet írásba foglalt rendelkező része Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában nem tartalmazta a kiszabott szabadságvesztés tartamát, csak azt, hogy „1 (egy) szabadságvesztés”, amit az eljáró bíróságnak észlelt, és hivatalos feljegyzésben rögzített is azzal, hogy az ügydöntő határozat kihirdetésére akként került sor, hogy a bíróság a VI. r. vádlottat 1 (egy) év szabadságvesztésre ítélte. Osztotta az ítéltábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség ezirányú észrevételét, hogy az irányadó 61/2008. BK vélemény 6. pontjában foglaltak szerint az ítélet kihirdetett rendelkezéseit kell tekinteni a bíróság döntésének, ezért az ítéltábla Terhelt6 VI. r. vádlottat 1 (egy) év szabadságvesztésre ítéltnek tekintette.

[58] Miután Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában az ítéltábla az eljárást megszüntette és az elsőfokú ítélet I. r. vádlottra vonatkozó részét hatályon kívül helyezte, az elsőfokú eljárás során felmerült 4.671.-Ft bűnügyi költséget, amit az I. és II. r. vádlottnak egyetemlegesen kellett volna megfizetnie, Terhelt2 II. r. vádlottnak önállóan kell megfizetnie.

[59] Az ítéltábla a kirendelt védő díjával kapcsolatban a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte az eredménytelenül fellebbező Terhelt2 II. r. és Terhelt5 V. r. vádlottakat a Be. 613. § (1) bekezdése és a Be. 574. § (1) bekezdése alapján, míg megállapította, hogy Terhelt4 IV. r. és Terhelt6 V. r. vádlottak vonatkozásában a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli a Be. 613. § (2) bekezdés b) pontja alapján.

[60] Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztott állást foglalni a III., IV., V. és VI. r. vádlottak szabadságvesztés büntetései végrehajtásának felfüggesztésére figyelemmel a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban foglaltaknak megfelelően az előzetes bírósági mentesítés lehetőségével kapcsolatban. Ezt a vizsgálatot az ítéltábla elvégezte és arra az álláspontra helyezkedett, hogy az említett vádlottak terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyára, a többszörös bűnhalmazatra, a cselekményük határokon átvelő jellegére figyelemmel esetükben a Btk. 102. § (1) bekezdésében foglalt feltételek nem teljesülnek, így előzetes mentesítésre nem érdemesek.

[61] A végzéssel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2022. szeptember 8.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.216/2022/15. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 6.B.166/2020/117. számú ítéletének Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottakra vonatkozó része a jelen végzés folytán a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2022. szeptember 8.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke